

μίαντικαὶ ἢ κυρίως Καμπιαλοαγοραί. Αὐταὶ λοιπὸν δὲν ἔχουσιν προσδιορισμένον τι ἔθος. Ἡ συνήθεια δὲ εἰσήγαγεν εἰς τὴν Γερμανίαν τὸ νὰ ἐννοῆται δι' αὐτὰς τὰς πόλεις ὑπὸ τὸ ὄνομα ἔθος (Uso διάστημα 30 ἡμερῶν).

§. 6.

Ἐκτὸς δὲ τῶν καμπιάλων μὲ διορίαν τῆς ἔθους (Uso wechsel), εἶναι καὶ ἄλλο εἶδος, αἱ λεγόμεναι ἐπὶ τῆς ἐμφανίσει (avista), αἱ ὁποῖαι ἅμα ὡς ἐμφανισθῶσιν ὑπὸ τῆς κατόχου εἰς τὸν συρόμενον, πρέπει νὰ πληρωθῶσιν, ὁμοίως καὶ αἱ πληρωτέαι μετὰ τινος ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως. Αὐταὶ αἱ καμπιάλαι ὀνομάζονται σύντομοι. Ὁ φρόνιμος πραγματευτὴς δὲν ἐκδίδει εὐκόλα καμπιάλας ἐπὶ τῆς ἐμφανίσει εἰς μεγάλας ποσότητας, διότι αἱ τῆς συρομένης πρὸς τὸν ἐκδότην σχέσεις δύνανται νὰ λάβωσι μεγάλην μεταβολὴν, καθ' ὃν καιρὸν αἱ καμπιάλαι εὐρίσκονται καθ' ὁδόν. Ἐχομεν τοιαῦτα παραδείγματα τινῶν ἐκδότην, οἱ ὁποῖοι ἐκδόντες καμπιάλας ἐπὶ τῆς ἐμφανίσει εἰς μεγάλας ποσότητας, ἔπαθον ἐξ αὐτῆς τῆς αἰτίας μεγάλην ζημίαν. Ἐπειδὴ ὁ κάτοχος τῆς ἐπὶ τῆς ἐμφανίσει καμπιάλης, ἠμπορεῖ διὰ πολλὰς αἰτίας νὰ ἐμποδισθῆ ἀπὸ τῆς νὰ συνάξῃ τὴν ποσότητα τῆς καμπιάλης εἰς τὸν τόπον τῆς συρομένης, καὶ τυχὸν μετὰ χρόνους νὰ δυνηθῆ διὰ νὰ παρήσειαση τὴν καμπιάλαν εἰς πληρωμὴν. Εἰς αὐτὸ τὸ διάστημα ὅμως ἠμπορεῖ ὁ συρόμενος νὰ χρεωκοπήσῃ, καὶ ὁ ἐκδότης, ὅς τις ἐνόμιζε τὴν ὑπ' αὐτῆς ἐκδοθεῖσαν καμπιάλαν ἐπὶ τῆς ἐμφανίσει ὡς πρὸ πολλῆς πληρωμένην, πρέπει πάλιν νὰ τὴν πληρώσῃ. Ἐκ τούτων βλέπομεν πόσην πρόνοιαν πρέπει νὰ ἔχῃ ὁ πραγματευτὴς διὰ τὰς ἐπὶ τῆς ἐμφανίσει καμπιάλας. Δι' αὐτὰς τὰς αἰτίας, πραγματευταὶ ἄξιοι μὲ θεωρίαν καὶ προᾶξιν, καλῶς ἐπρόβαλον, τὸ νὰ προσίθηται εἰς τὰς ἐπὶ τῆς ἐμφανίσει καμπιάλας ἡ θέσις αὕτη: *τρετέσι, Πληρώσατε ἐπὶ τῆς ἐμφανίσει τὴν ποσότητα τῶν. . . ἢ παρακατὰ θετε αὐτὴν διὰ τῆς Κριτηρίσ.* Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ὁ ἐκδότης εἶναι σκεπασμένος δι' οἷόν δή ποτε περιζατικόν, καὶ δὲν ἔχει νὰ φοβῆται ζημίαν τινὰ, ὅ, τι καὶ ἂν ἤθελε συμβῆ μὲ τὴν ἐπὶ τῆς ἐμφανίσει καμπιάλαν.

Αὕτη
Ε. Ν. Α. Π. Κ. Π. Ι. 2006

Αὐτὴ ἡ νέα τάξις ἢ μπορεῖ βέβαια διὰ τὴν καινοτομίαν νὰ φα-
νῆ κατ' ἀρχὰς εἰς τὸν συρόμενον δυσάρεστος· ἐπειδὴ δὲ αὐτῆς
προκύπτει φανερὰ δυσπιστία πρὸς αὐτόν. Ἀνίσως ὅμως αὐτὴ ἢ
συνήθεια ἤθελεν εἶναι κοινὴ, τότε δὲν ἤθελε πειράζει πλέον τι-
νὰ καθὼς τώρα.

§. 7.

Ἐκ τῆς προέρχεται, τὸ νὰ ἐκδίδωσιν οἱ φρόνιμοι πραγ-
ματευταὶ τὰς καμπιάλας τῶν μὲ πολλὰ σύντομον διορίαν μετὰ
τὴν ἐκδοσιν (dato). τὴν σήμερον φθάνας ἐνίοτε εἰς τόσην
πρόνοιαν, ὥστε λογαριάζουσι καὶ τὰς ἡμέρας τῆς διακρίσεως (ρε-
σπέκτο), αἱ ὁποῖαι συνηθίζονται εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον, ὅπως
μέλλει νὰ πληρωθῇ ἡ καμπιάλα. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ὁ
Ἄγγλος ἐν καιρῷ εἰρήνης, καὶ κατὰ τὸν συνήθη δρόμον τῶν
ταχυδρόμων, ἐκδίδει τὴν καμπιάλαν τὴν πρὸς τὸν ἐν Παρισίῳ
πραγματευτὴν, πληρωτέαν μίαν ἡμέραν μετὰ τὴν ἐκδοσιν. Βέ-
βαια δὲν εἶναι δυνατόν νὰ κομισθῇ ἡ καμπιάλα εἰς μίαν ἡμέ-
ραν ἀπὸ τὴν Λόνδραν εἰς τὸ Παρίσιον, λογαριάζουσι ὅμως εἰς
τὴν Λόνδραν τὰς 11 ἡμέρας τῆς διακρίσεως τῆς Παρισιᾶς, καὶ ἡ
καμπιάλα ἢ μπορεῖ πολλὰ εὐκόλα νὰ φθάσῃ εἰς τὸ Παρίσιον
πρὶν παρέλθωσιν αὐταὶ αἱ ἡμέραι, εἰάν δὲν ἐμποδίζωσιν ἄλλα
ἐναντία περιστατικά.

Αἱ ἐπὶ τῇ ἐμφανίσει καμπιάλαι, καὶ ἐν γένει ὅλαι αἱ σύν-
τομοι, διαφέρουσιν ἀπὸ τὰς συνήθεις καμπιάλας μὲ ἔθος (Usu)
ὡς πρὸς τὴν τιμὴν, διότι εἶναι εὐλόγον, νὰ δίδῃ τις πλειότε-
ρόν τι διὰ μίαν καμπιάλαν, δι' ἧς λαμβάνει τὴν πληρωμὴν ἐν-
θὺς ὅπως φθάσει εἰς τὸν διορισμένον τόπον, παρὰ ὅταν ἀγοράσῃ
μίαν καμπιάλαν, ἢ τις πληρῶνεται μετὰ ἓνα ἢ δύο μῆνας, ἢ ἐτι
ἀργότερα.

§. 8.

Κατὰ τὴν συνήθη διαγωγὴν τῆς ἐμπορίας ἐκδίδεται μόνων μία
καμπιάλα, ἢ τις λέγεται μόνη ἢ πρώτη, πολλάκις ὅμως γίνεται
καὶ δευτέρα διὰ τὴν αὐτὴν ποσότητα. Ἡ αἰτία τῆς δευτέρας
εἶναι,

είναι, πρώτον: εάν τύχη κατά τι έναντίον συμβεβηκός να χαθῆ ἢ πρώτη, ἢ να φθάσῃ ἀργὰ εἰς τὸν τόπον τῆ συρομένης, να ὑπάγῃ καὶ ἡ δευτέρα ἐν τῷ προσήκοντι καιρῷ. καὶ δεύτερον: τῆς Πραγματευτῆς μὴ θέλων να βάλῃ εἰς κίνδυνον τὴν πίσιν τῆ (τὸ κρεδितόν τῆ), ἢ να λάβῃ ἐνδεχομένην τιὰ ζημίαν εἰς τῆς περιπλεγμῆς τῶν καμπιαλικῶν πραγμάτων, σέλλει πρὸς ἀσφάλειάν τῆ τὴν πρώτην καμπιάλαν πρὸς τὸν φίλον τῆ Α. εἰς Λόνδρον, παραγγέλλων αὐτῷ να τὴν ἐμφανίσῃ εἰς τὸν ἐκεῖ Β. διὰ να τὴν ἀποδεχθῆ, καὶ ἔπειτα να τὴν φυλάξῃ. Ὁ Α. ἐκτελέσας τὴν παραγγελίαν τῆ τὸν εἰδοποιεῖ, ὅτι ἡ πρώτη ἀπεδέχθη. Ὁ πραγματευτῆς γράφει εὐθύς μίαν δευτέραν, προσιδεῖς ἐν αὐτῇ, ὅτι ἡ πρώτη εἶναι ἀποδεδεγμένη ὑπὸ τῆ Β. ἐν Λόνδρον, καὶ εὐρίσκειται παρὰ τῷ Α. Ἡ δευτέρα λοιπὸν ἡμπορεῖ να περιέλθῃ ὅσον θέλει, πρέπει, εάν μόνον φθάσῃ εἰς Λόνδρον πρὸ τῆς διορίας (σκαδέντζας) να πληρωθῆ, λαμβανομένης τῆς πρώτης παρὰ τῆ Α.

Ὅταν σέλλωνται καμπιάλαι εἰς πολλὰ μακρυνῆς τόπους, ἢ διὰ θαλάσσης πολλὰ μακρὰν, γίνονται συνήθως ἔτι καὶ τρίται καὶ τέταρται καμπιάλαι, καὶ σέλλωνται διὰ διαφορῶν, εἰς τὸν τόπον τῆ συρομένης ἀποπλεόντων πλοίων, ὡσε ἡμπορεῖ τις βεβαίως να ἐλπίσῃ, ὅτι θέλει ὑπάγῃ μία ἐξ αὐτῶν εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον.

§. 9.

Εἰς τὰ διάφορα εἶδη τῶν καμπιάλων πρέπει να σημειώσωμεν ἔτι καὶ τὴν ἀντεκδομένην (ἀντισυρομένην) καμπιάλαν, ἢ ὅποια συμβαίνει κατὰ τὸν ἀκόλεθρον τρόπον. Τῆς πραγματευτῆς πωλεῖ εἰς τινὰ συμπολίτην τῆ μίαν καμπιάλαν ἐκδεδομένην διὰ ξένον τόπον, καὶ αὐτὸς τὴν πωλεῖ εἰς ἄλλῆς πραγματευτῆς. Ἡ καμπιάλα φθάνει τέλος πάντων εἰς τὸν συρομένον, αὐτὸς ὅμως δὲν τὴν ἀποδέχεται, μήτε τὴν πληρώνει. Τότε ὁ κάτοχος τῆς καμπιάλης ἔχει τὸ δίκαιον, να ἐκδώσῃ μίαν καμπιάλαν πρὸς τινὰ τῶν τελευταίων γυρωτῶν ^z), ἢ ὀρθότερον πρὸς αὐτὸν τὸν

^z) Γυρωτῆς λέγεται ἐκεῖνος, ὁ ἀγοραστῆς τῆς καμπιάλης, ὅς τις πω-

τὸν ἐκδότην τῆς καμπιάλης, ἐν ἣ λογικρίζει ὁ μόνον τὴν δια-
λαμβανομένην ποσότητα, ἀλλὰ καὶ ὅλα τὰ γενόμενα ἔξοδα.
Πῶς νενεχίς πραγματευτής πρέπει νὰ προσέχη κατὰ πολλὰ, μή-
πως διὰ τὴν μὴ γενομένην ἀποδοχὴν καὶ πληρωμὴν, ἐπιστρέψῃ ἢ
ἐκδοθεῖσα καμπιάλα τῆ με ἀντικαμπιάλαν, ἐπειδὴ ἐκ τῆς ἡμ-
πορεῖ πολλάκις νὰ πάθῃ σημαντικὴν ζημίαν. Διότι αἰσίως
ὑπάρχει φανερόν τι κέρδος εἰς τὴν καταλλαγὴν (κάμπιον), ὁ τε-
λευταῖος κάτοχος τῆς καμπιάλης θέλει μεταχειρισθῆ αὐτὴν τὴν
εὐκαιρίαν, καὶ θέλει ἐκδώσει μίαν ἀντικαμπιάλαν, ἢ τις πρέπει
εὐθὺς νὰ πληρωθῆ. Κατὰ τὸ θέρος τῆ 1799 ἦτον τὸ κάμπιον
ἀπὸ τοῦ Ἀμβέργου διὰ τὴν Ἰσπανίαν 52 γρότα δι' ἐν Ἰσπα-
νικὸν δεκάτιον. Εἰς πραγματευτής τῆ Ἀμβέργου ἐξέδωκε μίαν
καμπιάλαν 5000 δεκάτων δ' αὐτὸ Κάδιξ²), ὅπε ὅμως δὲν ἀπε-
δέχθη. Ἐν τῷ μεταξύ ἀνέβη ἡ καταλλαγὴ εἰς τὸ διπλάσιον, ἦ-
γεν ἀπὸ τὰ 52 εἰς τὰ 64 γρότα. Ὁ τελευταῖος κτίτωρ μετε-
χειρίσθη αὐτὴν τὴν περίσασιν, καὶ ἐξέδωκε μίαν ἀντικαμπι-
άλαν 5000 δεκάτων, τὰ ὅποια ἐπληρώθησαν εἰς Ἀμβέργου με
διπλὴν ποσότητα, παρ' ὅσην εἶχε λάβει ὁ ἐκδότης τῆς καμπιάλας
δι' αὐτὴν. Κατὰ τὸν καιρὸν τῶν Γαλλικῶν χαρτίνων νομισμά-
των (Assignation), καὶ τῆς πολλὰ ἀλλοιωμένης τιμῆς των, ἔχασαν τι-
νὲς πραγματευταὶ πολλὰ, καὶ δὲν λείπσει παραδείγματα, ὅπε
αἱ ἀντικαμπιάλαι ἐπροξένησαν εἰς τὸν ἐκδότην τῆς μὴ ἀποδε-
χθείσης καμπιάλης, ζημίαν 50 εἰς τὰ ἑκατὸν καὶ ἔτι πλείονα.

§. 10.

Εἰς μίαν καμπιάλαν τακτικῶς ἐκδεδομένην ἀπαιτῶνται τὰ
ἀκόλουθα. α. Ἡ λέξις καμπιάλα πρέπει νὰ ἀναφέρηται ἐν αἰ-
τῇ. β. Ἡ πληρωμὴ τῶν χρημάτων καὶ τὸ εἶδος τῆ νομίσμα-
τος πρέπει νὰ ἐκφράζηται πολλὰ καθαρά. γ. Πρέπει νὰ φα-
νερώνηται ἐκεῖνος, πρὸς ὃν ἐξεδόθη ἡ καμπιάλα. δ. καὶ εἰς
τίνος

λῶν αὐτὴν εἰς ἄλλον γράφει ὀπισθεν αὐτῆς πρὸς τὸν συρόμενον,
νὰ πληρώσῃ τὴν διαλαμβανομένην ποσότητα εἰς τὴν διαταγὴν τῆ
ἀγορασεῖ.

²) Κάδιξ, πόλις τῆς Ἰσπανίας τὰ Γάδειρα τῶν παλαιῶν, κεῖται ἐπὶ
τινος νησίᾳ Λεὸν, κατὰ τὴν δυτικὴν Ἀνδαλουσίαν.

τινος διαταγήν (ὀρδινίαν) ἐξεδόθη . ε . ' Ὁ τόπος τῆς πληρωμῆς καὶ ς . ' ἡ ἡμέρα τῆς πληρωμῆς . ζ . ' Νὰ φανερωῖνται ὁ τόπος ὅπου ἐξεδόθη καὶ ἐν ποίᾳ ἡμέρᾳ ἐξεδόθη . η . ' Ἄν ἡ καμπιάλα ἐξεδόθη μὲ γράμμα εἰδήσεως (Aviso) ἢ χωρὶς . θ . ' Ἡ καθαρά ὑπογραφή τῆς ἐκδόσεως καὶ ι . ' Ἄν ἐγένεν ἰδιοχείρως ἢ δι' ἐπιτροπῆς (per procura) . ια . ' Πρέπει νὰ σημειῖται εἰς τὴν καμπιάλαν , ἂν εἶναι πρώτη , δευτέρα , ἢ τρίτη κ . τ . λ . ιβ . ' Ἡ ἐν τῇ καμπιάλῃ διαλαμβανομένη ποσότης πρέπει νὰ γράφηται ἅπαξ δι' ἀριθμῶν καὶ δευτέρον διὰ γραμμάτων . ιγ . ' Ὁ ἐκδότης καὶ ὁ ἀποδοχεὺς πρέπει νὰ εἶναι νομίμως ἄξιοι διὰ καμπιάλας ¹) . Πρὸς τέτοις πρέπει νὰ παρατηρῆται , ἂν εἰς τινὰ τόπον , ἡ Καμπιαλουγοράν εἶναι συνήθεια τὸ νὰ γίνωνται αἱ καμπιάλαι εἰς χαρτίον ἐσφραγισμένον ²) . Ἄνίσως ὑπάρχη τοιαύτη συνήθεια , πρέπει νὰ διδῆται προσοχὴ ὡσὰν εἰς τι βσιῶδες ἀπαιτέμενον .

§. 11.

Μία καμπιάλα ἐκδομένη κατὰ τὸν προλεχθέντα τρόπον , ἔχει πᾶσαν καμπιαλικὴν ἰσχὺν , ἢ τις δὲν εἶναι μὲν ἢ αὐτὴ εἰς ὅλους τὰς τόπους , ἐπιφέρει ὅμως πανταχῶς ἐνεχυρασμὸν , καὶ κατὰ τινὰς τόπους , προσωπικὴν φυλάκωσιν . Πάντοτε δὲ ὁ μὴ δυνάμενος ἐκπληρῶσαι τὰ καμπιαλικά χρέη τὰς πρέπει νὰ φανερωθῇ ὡς Χρεωκόπος .

Εἰς τὰς καμπιάλας δὲν χωρεῖ λόγος περὶ παρεκτάσεως ἢ ἀναβολῆς , ἀλλ' ἔτε εἶναι τις μέσος ὅρος μεταξὺ τῆς πληρῶσαι καὶ

¹) Ἄξιοι γὰρ ἐκδίδωσι καὶ νὰ ἀποδέχωνται καμπιάλας εἶναι : οἱ ἐλεύθεροι , οἱ εἰς νόμιμον ἡλικίαν φθάσαντες , καὶ ὅπως οἱ μὴ ἔχοντες νόμιμόν τι ἐμπόδιον . ἐπειδὴ κατὰ τὰς νόμους , ἀπαγορεύονται οἱ δᾶλοι , οἱ ἀνήλικοι , οἱ φρενήρεις , οἱ χρεωκόποι , οἱ ἄσωτοι καὶ πᾶς ἐγκληματικός , ἀπὸ τῆς νὰ ἐκδίδωσι καὶ νὰ ἀποδέχωνται καμπιάλας .

²) Τὸ ἐσφραγισμένον χαρτίον (Stempelpapier) εἶναι ἐν χρήσει ἐξ ἐπιτάγματος τῆς ὑπερτάτης ἐξουσίας , εἰς πολλὰς πολιτείας τῆς Ἑυρώπης , ἵνα γράφονται ἐπ' αὐτὸ ὅλα τὰ σχετικὰ γράμματα , τὰ μεταξὺ τῶν πολιτῶν γινόμενα , τὸ ὅποιον πωλεῖται εἰς τὰς χρήσοντας μὲ τιμὴν ἀνάλογον τῆς ἐπ' αὐτὸ γραφισομένης ποσότητος .

καὶ τῆ χρεωκοπήσαι, ἐκτὸς ἀνὶ τῆς Διοικήσεως γένητις συγκατάβασις. Οὕτω πολλοὶ πραγματευταὶ εἰς Ἀμβέργον κατὰ τὸ 1799, ἠναγκάσθησαν νὰ παύσωσι δι' ὀλίγον καιρὸν τὰς κερμιαλικὰς πληρωμάςτων, ἐξ αἰτίας ἐνὸς αἰφνιδοῦ καὶ ὀλοκλήρου ἐμποδίου τῆ ἐμπορίας, χωρὶς νὰ κηρυχθῶσι χρεωκόποι. Περὶ αὐτῶν ἦτον γνωστὸν, ὅτι τὰ πράγματάτων δὲν ἦσαν εἰς κακὴν κατάστασιν, καὶ διορίσθησαν ὑπὸ ἐξετασῆς. Ἡ κατάστασις των ἐξετάχθη, καὶ εἰν εὐρίσκετο, ὅτι μόνον ὁ αἰφνιδοῦς ἐμποδισμὸς εἶχε προξενήσει τὴν ἀπορίαν των, ἐλάμβανον ἀναβολὴν διὰ τὰς πληρωμάςτων, εἰν δὲ ἐφαίνετο τὸ ἐναντίον, ἔπρεπε νὰ κηρυχθῶσι χρεωκόποι. Μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον ἠλαττώθη δι' ὀλίγον καιρὸν κατὰ τι ἡ ἀνσηρότης τῶν κερμιαλικῶν νόμων, χωρὶς ὅμως νὰ προξενηθῆ ζημία τις διὰ τὰς δανείσας τῶν κερμιαλῶν.

Διὰ τῆς ἀνσηρῆς χρήσεως, ἡ τις γίνεται πρὸς τὰς κερμιαλοχρεώσας κατὰ τὰς κερμιαλικὰς νόμους, διακρίνεται ἡ κατὰ τὸ προσήκον ἐκδεδομένη κερμιαλία, ἀπὸ τὴν ἀπόδειξιν ἢ ὁμολογίαν, ἐν τῇ ἐλλείψει τῆς πληρωμῆς τῶν ὁποίων, δὲν κατατρέχεται ὁ χρεώσης ὑπὸ τῶν νόμων μὲ τὴν ἀνσηρότητα, ὡς ἐν τῇ κερμιαλίᾳ, ἀλλὰ δίδεται αὐτῷ ἔτι καιρὸς, καθ' ὃν ἡμπορεῖ νὰ εἴρη τὸν τρόπον διὰ τὴν πληρωμὴν.

§. 12.

Ἐπειδὴ ἡ τῶν κερμιαλῶν ἐκδοσις εἰς τὰς ἐμπορευομένας πολιτείας εἶναι ἔργον ἐσιωδέσατον, δίκαιον εἶναι τὸ νὰ μὴ ἐπιτρέπηται αὐτῇ εἰς καθ' ἕνα. Ἐπάνω εἰς αὐτὸ διαλαμβάνουσιν αἱ γνωσαὶ τῶν κερμιαλῶν διαταγαὶ διαφορετικά. Ἐν γένει ὁμως συμφωνῶσιν εἰς τὸτο, ὅτι ἡ ἰκανότης τῆ ἐκδίδωσιν κερμιαλῆς ἀνήκει κυρίως εἰς τὸν ἐνεργεῖα πραγματευτὴν. Κατὰ τὰς Πρωσιακὰς νόμους τῶν κερμιαλῶν, εἶναι ἰκανοὶ νὰ ἐκδίδωσι κερμιαλῆς καὶ οἱ κτήτορες τῶν εὐγενικῶν ἰποσατικῶν, καὶ οἱ γενικοὶ μισθωταὶ τῶν ἡγεμονικῶν ἀξιομάτων. Πᾶς ἄλλος δύναται νὰ ἀποκτήσῃ τὴν ἰκανότητα τῆς τῶν κερμιαλῶν ἐκδόσεως παρὰ τῆς ἰπευτάτης ἐξουσίας τῆ τοπικῆς. Ὅσον δὲ διὰ τὰς γυναίκας, κατ' ἐξοχὴν ὅμως διὰ τὰς χήρας, τὰς ἐξακολουθήσους τὸ ἐμπόριον τῶν ἀποθανόντων ἀνδρῶν των, εἶναι ἀναγκαῖον νὰ

παραπέμψωμεν τὸν φιλομαθῆ ἀναγνώστην εἰς τὰς διαφόρους καμπιλοδιαταγὰς τῶν ἐμπορευομένων πολιτειῶν, ἐπειδὴ ἔδω ἤθελεν εἶναι πολλὰ διεξοδικὸν καὶ ἐξηγήσωμεν τὰς διαφορετικὰς ἰδιότητας ἐπάνω εἰς αὐτὸ τὸ ἄρθρον. Πρὸς τέτοις δὲν ἔπρεπε αἱ γυναῖκες, μήτε καὶ αἱ τῶν ζώντων πραγματευτῶν, νὰ ἔχωσι τὴν καμπιλικὴν ἱκανότητα. Ἐπι οἱ μὴ κυρίως ἐμπορευόμενοι, ὡς π. χ. οἱ στρατιῶται καὶ οἱ ἐκκλησιαστικοὶ δὲν ἐπιτρέπονται νὰ ἐκδίδωσι καμπιάλας, ἀλλὰ μόνον ὁμολογίας χρεωσικῆς.

Οἱ ἀνήλικοι, ἢ οἱ ὑπὸ τὴν πατρικὴν ἐξουσίαν ὄντες, εἶναι ἀνίκανοι τῆ ἐκδίδωσι καμπιάλας. Ἐν τούτῳ δὲ πρόπει νὰ θεωρηθῆται εἰς ποῖον χρόνον τῆς ἡλικίας παύει ἡ ἀνηλικιότης. Ἐὰν δὲ ὁ ἀνήλικος υἱὸς ἐνεργῆταις ἰδίας ὑποθέσεις τε, κηρύττεται ὡς ἱκανὸς καὶ ἐκδίδῃ καμπιάλας, ἀνίσως ἢ τῶν καμπιάλων διαταγῇ τῆ τύπῃ ἐν αὐτῇ διατρίβει, δὲν διορίζει τὸ ἐναντίον. Εἰς μεγάλας ἐμπορικὰς Ἀγορὰς, ὡς π. χ. εἰς Ἀμβέρογον ὁ πραγματευτῆς ἐλευθερώνει τὸν υἱὸν τε ἀπὸ τὴν ὑπεξουσιότητα, ὅταν ἄρχεται νὰ πραγματεύηται ἰδίως, καὶ ἔκτοτε αὐτὸς εἶναι ἱκανὸς νὰ ἐκδίδῃ καμπιάλας.

Περὶ τῆ γυρώματος τῶν καμπιάλων.

§. 15.

Αἱ καμπιάλαι δὲν ἤθελον φέρει πολλὰ μεγάλην εὐκολίαν εἰς τὸ ἐμπόριον γενικῶς, ἐὰν ἤθελον μένη μόνον εἰς τὰς χεῖρας ἐκείνων, οἱ ὅποιοι ἀνήκωσι κυρίως εἰς μίαν τελείαν καμπιάλαν. Διὰ τὰ πολλαπλασιασθῆ ἢ ὠφέλειά των, εἰσῆχθη ἡ συνήθεια μεταξὺ τῶν πραγματευτῶν, τῆ νὰ μεταβαίνωσιν αἱ κατὰ τὴν προσήκωσαν τάξιν, ἐκδοδομέναι καμπιάλαι καὶ εἰς ἄλλα πρόσωπα, τὰ ὅποια δὲν ὀνομάζονται ἐν τῇ καμπιάλῃ. Αἱ καμπιάλαι εἶναι ἐκδοδομέναι συνήθως εἰς τὴν διαταγὴν τῆ ἐμφανισῆ, ὅστις λοιπὸν ἐκ τούτου ἔχει τὸ δίκαιον, νὰ μεταφέρῃ εἰς ἄλλον τινὰ δανεισῆν τε τὴν ποσότητα, τὴν ὁποίαν ἠδύνατο αὐτὸς νὰ λάβῃ. Διὰ τὰ πληρώσῃ εἰς αὐτὸν τὸ χρέος τε, ἢμπορεῖ νὰ τὸν διορίσῃ, νὰ λάβῃ τὴν ποσότητα τῆς καμπιάλας ἀντ' αὐτῆ παρὰ τῆ συρομένης. Τούτο γίνεται πολλὰ ἀπλῶς, ἤγουν: Δι' ἐμὲ εἰς τὴν

δια-

διαταγήν τῆ (δεῖνος), τὸ ὁποῖον γράφεται εἰς τὸ ὀπισθεν μέρος τῆς καμπιάλης. Αὐτὸ τὸ ἔργον λέγεται ὑπὸ τῶν πραγματευτῶν γυρῶναι (girare). Ὁ δίδως τὴν καμπιάλαν εἰς ἄλλον κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ὀνομάζεται γυρωτῆς (girante), ὁ δὲ ἄλλος, εἰς τῆ ὁποῖε τὴν διαταγήν ἔγινεν ὁ γύρος, λέγεται γυρωμένος (girato). Ὄταν πάλιν αὐτὸς δώσῃ τὴν καμπιάλαν εἰς τρίτον τινὰ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, ὀνομάζεται αὐτὸς μὲν γυρωτῆς, ὁ δὲ νέος κτήτωρ, γυρωμένος. Αὐτὸ τὸ γίρωμα ἢμπορεῖ, κατὰ τὰς πλείονας καμπιαλικὰς διαταγὰς, νὰ πολλαπλασιασθῇ κατ' ἀρέσκειαν, ἕως ὅτε δηλαδὴ, ὁ τελευταῖος γυρωμένος λάβῃ παρὰ τῆ ἀποδοχέως τὴν ποσότητα τῆς καμπιάλης, καὶ ἔτως εἶναι ὅλοι οἱ προλαβόντες γυρῶνται ὡς πληρωμένοι, καὶ τὸ πρᾶγμα θεωρεῖται, χωρὶς ἄλλων περιζατικῶν, τετελειωμένον.

Ὅλαι αἱ καμπιάλαι, χωρὶς ἐξαιρέσεως, δύνανται νὰ γυρωθῶσι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, καὶ νὰ δοθῶσιν ἀπὸ ἑνα πραγματευτῆν εἰς ἄλλον διὰ πληρωμῆν.

§. 14.

Αὐταὶ αἱ γυρωμέναι καμπιάλαι δύνανται κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον νὰ κυκλοφορῶσι μεταξὺ πολλῶν πραγματευτῶν εἰς διαφορὰς ἐμπορικὰς Ἀγορὰς κατοικούντων, καὶ νὰ χρησιμεύωσιν ἀμυβαίως ὡς πληρωμῆ. Ἡ καμπιάλα τότε λέγεται, ὅτι ἐμβῆκεν εἰς κυκλοφορίαν. Πρέπει ὅμως νὰ γίνηται φροντίς, ἵνα μὴ κυκλοφορῇ ἡ καμπιάλα παρὰ πολὺν καιρὸν, καὶ νὰ ἐμφανισθῇ μετὰ τὴν πτώσιν (σκαδέντζαν) εἰς τὴν πληρωμῆν, ἐπειδὴ τῆτο ἡθέλεν εἶναι παραμέλεια, ἢ ἄλλο σφάλμα, διὰ τὸ ὁποῖον δὲν ἀπολογεῖται κατ' ἑδῆνα τρόπον ὁ ἐκδότης, ὅς τις ἀφ' ἑδῶσῃ ἀπὸ τὰς χεῖράς τῆς τὴν καμπιάλαν, δὲν φροντίζει περὶ τῆς κυκλοφορίας τῆς. Διὰ νὰ μὴ ὑπάγῃ ὅμως ἡ κυκλοφορεῖσα καμπιάλα ἀρχὰ εἰς τὴν ἀποδοχὴν, γίνεται συνήθως ἡ πρόνοια, ὥσε ὁ ἐκδότης τῆς εἰς κυκλοφορίαν δοθείσης καμπιάλης δι' ἀσφάλειαν, ἐκδίδει μίαν δευτέραν καμπιάλαν, τὴν ὁποῖαν σέλλει πρὸς τινὰ φίλον τῆ εἰς τὸν τόπον τῆ συρομένης, διὰ νὰ τὴν προσφέρῃ εἰς αὐτὸν νὰ τὴν ἀποδεχθῇ· ἔπειτα προσίδησιν εἰς τὴν πρώτην, ὅτι

ὅτι ἡ δευτέρα εὐρίσκεται παρὰ τῷ (δεῖνι), εἰς τὸν (δεῖνα) τόπον διὰ τὴν ἀποδοχὴν. Ὁ δὲ τελευταῖος γυρωμένος τῆς κυκλοφορέσης καμπιάλης, πρέπει νὰ λάβῃ τὴν παρὰ τῷ (δεῖνι) ἀποδεγμένην δευτέραν καμπιάλαν, καὶ μὲ τὰς δύο ὄμῃ εἰς τὰς χεῖρας νὰ ζητήσῃ τὴν ποσότητα. Ὁ ἀνταποκριτὴς ὅμως, ὅς τις ἐφρόντισε διὰ τὴν ἀποδοχὴν τῆς δευτέρας καμπιάλης, δὲν ἠμπορεῖ νὰ ζητήσῃ τὴν πληρωμὴν, ἀλλ' ἔχει τὸ δίκαιον νὰ ζητήσῃ διὰ τῆς Κριτηρίου νὰ παρακατατεθῇ ἡ τιμὴ τῆς, ὅταν ἰδῇ, ὅτι ἡ κυκλοφορέσα καμπιάλα δὲν ἔφθασεν ἔτι ἐν τῇ διορίᾳ εἰς τὸν διορισμένον τόπον τῆς.

Πᾶς γυρωτὴς εἶναι κύριος τῆς καμπιάλης, ἐν ὅσῳ δὲν τὴν γυρώσῃ εἰς ἄλλον, καὶ ἀνίσως ἡ καμπιάλα δὲν ἀποδεχθῇ, καὶ δὲν πληρωθῇ, ἕκαστος γυρωμένος ἀνατρέχει εἰς τὸν γυρωτὴν τε, ἕως εἰς τὸν ἐκδότην. Ὁ τελευταῖος γυρωμένος ὅμως δύναται νὰ ἐκλέξῃ ἓνα ἐκ τῶν προτέρων γυρωτῶν, ὁποῖον θέλει καὶ ὁποῖον νομίζει ἰκανώτερον νὰ πληρώσῃ. Αὐτὸς δὲ πρέπει νὰ ἐξαγορεύσῃ τὴν καμπιάλαν, καὶ νὰ ζητήσῃ τὸ δίκαιόν τε εἰς τὰς προλαβόντας γυρωτὰς, τὸ ὁποῖον δίδεται αὐτῷ κατὰ τὰς καμπιαλικὰς διατάξεις, εἰάν εἶναι ἰκανοὶ νὰ πληρώσωσιν. Ἀνίσως ὅμως ὁ ἐκδότης μὲ 6 γυρωμένους χρεωκοπήσωσιν, ὁ ἑβδομος γυρωμένος ἔχει δίκαιον νὰ ἔμβῃ εἰς τὰς χρεωκοπικὰς συνδρομὰς ὅλων τῶν προγυρωτῶν καὶ τῆ ἐκδότου, καὶ ἠμπορεῖ, ἀνίσως ἕκαστος χρεωκόπος δίδῃ εἰς τὰς δανεισάς τε μόνον 20 τὰ ἑκατὸν, νὰ λάβῃ πλείότερα τῶν ὅσα ἔχει νὰ λαμβάνῃ¹).

§. 15.

Ἐν γένει δὲ σημειωτέον εἰς τὸ γύρωμα,

α. ὅτι ὁ τελευταῖος γυρωμένος νὰ φροντίσῃ ὅσον ταχέως δύναται

¹) Τῆτο φαίνεται ἄδικον· καὶ ποῖος συγχωρεῖ ἓνα τοιῦτον δανεισὴν, νὰ ἔμβῃ εἰς συνδρομὴν ὅλων τῶν προγυρωτῶν τε, ἕξ ἴσῃ μὲ τὰς λοιπὰς ἰδίαις δανεισάστων, μὲ ὅλην τὴν ποσότητα τῆς καμπιάλης, καὶ ἔχῃ μὲ τὰ λείψανα μόνον, ἀφαιρουμένης δηλαδὴ ἐκάστης λήψεως ἀπὸ τῆς τελευταίας γυρωτῆ ἕως τῆ ἐκδότου;

ναται δια τὴν ἀποδοχὴν τῆς καμπιάλης, καὶ ἀνίσως δὲν ἤμπορέσῃ νὰ τὴν ἐνεργήσῃ ἐν τάχει, νὰ σείλῃ τὴν καμπιάλαν ὅσον τάχιστα πρὸς τὸν ἐκδότην ὀπίσω, δια νὰ φροντίσῃ ἐκεῖνος.

β. Ἐὰν εἶναι ἐκδεδόμεναι, ὡς εἴρηται πρῶτη, δευτέρα κ.τ.λ. μόνον μία ἐξ αὐτῶν χρήσῃ νὰ γυρωθῇ.

γ. Ἐὰν ἔτυχε μία γυρωμένη καμπιάλα νὰ ἐγυρωθῇ καὶ μετὰ τὴν πτώσιν τῆς, τὸ γύρωμα αὐτὸ εἶναι ἄκυρον.

δ. Ἐὰν τις γυρωμένος ἔχῃ διαγμὸν δια τὴν ποσότητα τῆς καμπιάλης, ἔχει τὸ ἐλεύθερον, νὰ ζητήσῃ παρὰ τῆς γυρωσαντος ἀσφάλειαν δια παρακαταθήκης εἰς τὸ Κριτήριον, ἢ δι' ἐνεχύρου.

§. 16.

Εἶπον ἀνωτέρω (§. 10.) ἐν τοῖς ἀπαιτημένοις εἰς μίαν ἐντελῆ καμπιάλαν, ὅτι πρέπει νὰ φανερωῖνται ἢ ἐν τῇ καμπιάλῃ ἐμπεριεχομένη ποσότης. Αὕτη λέγεται ἡ τιμὴ (βαλέτα) τῆς καμπιάλης. Περὶ τῆς ὁποίας σημειωτέον, ὅτι κατὰ πολλὰς τροπὰς σημειῖται εἰς τὰς καμπιάλας, καθ' ὃν ἔχει λογαριασμὸν ὁ ἐκδότης μετὰ τῆς εἰσαγωγῆς, καὶ ὁ γυρωτὴς μετὰ τῆς γυρωμένου. Ὅθεν γράφεται εἰς τὴν καμπιάλαν:

α. Τὴν τιμὴν ἔλαβον εἰς μετρητὰ παρὰ τῆς εἰσαγωγῆς ἢ παρὰ τῆς γυρωμένου, ἢ

β. Τὴν τιμὴν εἰς πραγματείας, αἱ ὁποῖαι ἀναπληρῶσι τὸν τόπον τῶν μετρητῶν χρημάτων.

γ. Τὴν τιμὴν εἰς λογαριασμὸν. Πραγματευταὶ πολυεργοὶ καὶ ἀσφαλεῖς δίδουσι πρὸς ἀλλήλους πίσιν καμπιαλικὴν, τ. ε. ἀποδέχονται ὁ εἰς τῆς ἄλλης καμπιάλας ἕως προσδιορισμένης, ἢ μὴ προσδιορισμένης τινὸς ποσότητος, ἢ ὁ εἰς χρεωσῆ, εἰς τὸν ἄλλον. Ἐὰν ὁ ἐκδότης ἔχῃ νὰ λάμβανῃ, καὶ ἐκδίδῃ καμπιάλαν ἐπ' αὐτῷ εἰς αὐτὸ τὸ χρέος, γράφει εἰς τὴν καμπιάλαν: τὴν τιμὴν εἰς λογαριασμὸν.

δ. Τὴν τιμὴν εἰς ἑμαυτόν. Ταύτην τὴν φράσιν μεταχειρίζεται ὁ πραγματευτὴς, ὅταν θέλῃ νὰ συνάξῃ χρέος
τι εἰς

τι εἰς ἄλλον τόπον διὰ καμπιάλης. Παραγγέλλει τὰ τῶν ἀνταποκριτῶν τε, νὰ συνάξῃ ἐκεῖ τὴν ποσότητα τῆς καμπιάλης καὶ νὰ τὴν εἰσάξῃ εἰς αὐτόν.
 ε. "Ὅταν δέ τις πραγματευτὴς θείῃ νὰ πληρώσῃ ἄλλον τινὰ διὰ καμπιάλης, γράφει εἰς αὐτὴν: τὴν τιμὴν παρὰ τῆ αὐτῆ ἔλαβον.

§. 17.

Κατὰ τὰς καθ' ἡμᾶς χρόνας ἀνεφάνη ἕτι ἕτερον εἶδος καμπιάλων, περὶ τῶ ὁποῖς πρέπει κἄν διὰ τὴν ὀλοκληρίαν τῆ συγγράμματος, νὰ εἰπω ὀλίγα τινά. Ἐννοῶ τὰς καπηλοκαμπιάλας (Kellerwechel)¹), αἱ ὁποῖαι γίνονται ἔτω. Εἰς γράφει μίαν καμπιάλαν ὡς δίδεν ἀλλαχόθεν ἐλθούσαν. Ὁ ἐκδότης καὶ ὁ εἰσαγωγὸς ἐν αὐτῇ εἶναι ὀνόματα πλασά, καὶ ἀνίσως δὲν εἶναι τοιαῦτα, μ' ὅλον τῆτο δὲν ἐρωτῶνται μῆτε εἶναι χρεῖα πάντοτε τὸ νὰ εἶναι ὁ ἀποδεχθεὶς ἀληθὲς ὄνομα. Ἢ ἡ καμπιάλα εἶναι ἐκδοδομένη διὰ τρίτον τινὰ τόπον, καὶ εἰς ἄλλον τόπον διωρισμένη νὰ πληρωθῇ²). Ἐπειτα σημειῖνται οἱ μέτοχοι ὡς γυρωταὶ, καὶ ἔτως εὐρίσκειται εὐκολα ὁ ἐκλογιστὴς (discontent), εἰὰν αὐτοὶ δὲν ὑσερῶνται πίσεως πίσειως. Ἢ καμπιάλα ἐξαγοράζεται πρὸ τῆς διορίας, καὶ κατασκευάζεται πρότερον ἐν ὁμοιον χαρτίον, τὸ ὁποῖον πωλεῖται εἰς ἄλλον καὶ μὲ τὴν τιμὴν αὐτῆ ἐξαγοράζεται τὸ πρῶτον. Ἔτο φθάνει εἰς τύσον βαθμὸν, ὡσε ἐφάνησαν τοιαῦται καπηλοκαμπιάλαι, μὴ ἔχουσαι κἄν μῆτε δίπλωμα, δεικνύον ὅτι ἦσαν περικλεισμένα εἰς γράμμα. Μία τοιαύτη καμπιάλα ἐφάνη εἰς Ἀμβέργον, ἐκδοδομένη δίδεν εἰς Βροδῶ, κατὰ τὴν τετάρτην ἡμέραν μετὰ τὴν ἐν αὐτῇ σημειωμένην ἡμέραν τῆς ἐκδόσεως³).

§. 18.

¹) Τὰς λεγομένας οικονομικὰς.

²) Domicilirt. "Ὅταν τις θείῃ νὰ ἐκδώσῃ μίαν καμπιάλαν πληρωτέαν εἰς ἄλλον τόπον, ὅπου αὐτὸς δὲν ἔχει γνώριμον τινὰ, πρὸς τὸν ὁποῖον νὰ σύρῃ τὴν καμπιάλαν, τὴν σύρει πρὸς ἑαυτὸν, ἐπισημειῶν ἐν τῷ τέλει, ὅτι εἰς τὸν καιρὸν τῆς πληρωμῆς νὰ ὑπάγῃ ὁ κτῆτορ αὐτῆς πρὸς τὸν (δεῖνα), νὰ ἐρωτήσῃ περὶ τῆς πληρωμῆς. Ἀυτὴ ἡ πράξις λοιπὸν λέγεται domicilium, τ. ε. εἰσοίκησις.

³) Κατὰ τὸ 1796, ὅτε συνέβησαν αἱ συχναὶ χρεωκοπίαι ἐν Βιέννῃ ἂ-

Καθὼς εἰς τὸν πολιτικὸν βίον ἕκαστον πρᾶγμα ἔχει τὸ καλὸν καὶ τὸ κακὸν μέρος τε, καὶ ὅσην μεγάλην ὠφέλειαν φέρει, ἡμπορεῖ μὲ ὅλον τῆτο πάντοτε νὰ προξενήσῃ κατάχρησιν, ἕτως εἶναι καὶ αἱ καμπιᾶλαι. Ἐδῶ ἐννοῶ περὶ τῆς κενῆς ἀντικαταλλακτικῆς (Wechselreiterei), ἡ ὁποία γίνεται κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον: Πολλοὶ ἀδύνατοι πραγματευταὶ ζητοῦσι διὰ καμπιᾶλων ἀμοιβαίως ἐκδεδομένων ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, νὰ ἀποκτήσωσι πῖσιν καὶ χρήματα, διὰ νὰ ἐνεργήσωσι μὲ αὐτὰ ἄλλα ἐπιτηδεύματα, ἢ καμπιαλοεμπόριον. Ἐπειδὴ ὑποθετέον ὅτι τὰ χαρτῖα ἐνὸς ἀνθρώπου δὲν ἔχουσιν ἰκανὴν πῖσιν εἰς τὸν τόπον ὅπου κατοικεῖ, ἔχουσιν ὅμως πῖσιν αἱ καμπιᾶλαι τῶν διαφόρων φίλων τε ἐντοπίων καὶ ξένων. Αὐτοὶ ὅλοι ὁμῶς συμφωνοῦσιν ἀναμεταξύ των ἀπροσδιόριστον καμπιαλικὴν πῖσιν, καὶ σύρουσιν ὁ εἰς πρὸς τὸν ἄλλον, καθὼς τὸ ἀπαιτεῖ ἡ χρηματικὴ των χρεία, καὶ τὸ πνεῦμα τῆς κερδολογίας των, φροντίζουσιν ὅμως νὰ ἀποκτήσωσιν αἱ καμπιᾶλαι των πῖσιν, διὰ τῶν πολλῶν γυρωτῶν, τῆς ὁποίας βύλλουσιν εἰς τοιαῦτα χαρτῖα, καὶ ἀγωνίζονται ὑπὸ τὴν σκέπην αὐτὴν νὰ ἐλκύσωσιν εἰς τὸ ἀνεμιαῖον ἔργον των ἐμπορικὰς οἴκους καλὰς καὶ ἀσφαλεῖς. Αἱ αὐτῆς τῆς κατὰ τὸ φαινόμενον ἠνωμένης πίσεως ζητοῦσι νὰ οἰκειοποιηθῶσι χρήματα ξένα, καὶ πολλάκις ἐπιτυχάνουσιν τελέχισον δι' ὀλίγον καιρὸν. Ἐπειδὴ διὰ τὴν μεγάλην ἀσφάλειαν, τὴν ὁποίαν φαίνονται νὰ ἔχουσιν αἱ καμπιᾶλαι των, εἰρίσκονται ἰκανοὶ πλέσιοι, οἵτινες διὰ κάποιον κέρδος ἀγοράζουσι μὲ μετρητὰ αὐτὰς τὰς καμπιᾶλας.

Αὐτὸ λοιπὸν ἐξακολουθεῖ μὲ ἀδιάκοπον ἐνέργειαν, καὶ σήμερον εἶναι ὁ εἰς δανεισῆς, αὔριον ὁ ἄλλος, καὶ τις ἀντικαταλλάκτης φοβέμενος τὴν κακὴν ἔκβασιν, πολλάκις, μὲ ὅλην τὴν καλὴν τε θέλησιν, δὲν δύναται νὰ ἐλευθερωθῇ ἀπὸ τοῦ περιπλεγματος. Πρέπει ὅμως νὰ προσημειώσω, ὅτι ἐὰν ἡ ἄλυσος τῶν ἀντικαταλλακτῶν δὲν εἶναι πολλὰ μεγάλη, καὶ δὲν εἶναι πολ-
 Ο λα

νεκαλύφθησαν πολλαὶ τοιαῦται οἰκονομικαὶ καμπιᾶλαι, καὶ τινες ἐκ τῶν χρεωκοπησάντων ἐφάνησαν, ὅτι δὲν εἶχον ἐξ ἀρχῆς κεφάλαιον, ἀλλ' ἐπραγματεύοντο μόνον διὰ τῶν οἰκονομικῶν καμπιᾶλων.

καὶ κακοσύνθετος, ἢ μπορεῖ ἢ καταλλαγή (τὸ κάμπιον) ἀπὸ ἓνα τόπον εἰς ἄλλον, ὅταν τὴν μεταχειρισθῶσι καλῶς καὶ φέρῃ εἰς αὐτὴν κέρδος πραγματικόν, ἢ τελάχισον ἐνεργεῖ τόσον, ὡς ἢ ἀντικαταλλακτικὴ δὲν προξενεῖ ζημίαν. Ἐχομεν ὁμῶς παραδείγματα τοιούτων καμπιάλων ζημιώδη, τὰ ὅποια διὰ τὴν συντομίαν δὲν ἀναφέρονται ἐδῶ. Τῆτα εἶναι βέβαιον, ὅτι εἰς τὰς ἀντικαταλλακτικὰς ἢ καταλλαγή εἶναι κρίσιμος, καὶ ἐπικίνδυνος, ὅταν ἢ ἐλπίς τῆ ἀντικατάλλακτε ἐπισηρίζεται εἰς αὐτὴν, ἢ τις δὲν εἶναι εἰς τὴν ἐξουσίαν τε.

Πᾶς πραγματευτὴς πρέπει νὰ φυλάττηται μὲ μεγάλην προσοχὴν ἀπὸ τῆς ἀντικατάλλακτας, ἐπειδὴ δι' αὐτῶν ἢ μπορεῖ νὰ συμβῆ ἓν τοιοῦτον περίπλεγμα, ἀπὸ τὸ ὅποιον πολλάκις δὲν δύναται νὰ ἐλευθερωθῆ. Πρὸς τέτοις, ἀνίσως κοπῆ εἰς ἀρμὸς ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἄλυσον, πρέπει νὰ κοπῶσι καὶ οἱ ἄλλοι ὅλοι, ἢ οἱ πλείότεροι. Τοιαῦτα παραδείγματα συνέβησαν πολλά συχνά, ἔξαιρέτως δὲ εἰς Ἀμβέργον τῷ 1763, καὶ τὸ φθινόπωρον τῷ 1799.

§. 19.

Ἐπειδὴ αἱ καμπιάλαι ἔξαιρέτως διὰ τῆτο εἶναι ὠφέλιμοι καὶ ἀναγκαῖαι εἰς τὸ ἐμπόριον, διότι μεταβαίνουσιν εὐκόλως ἀπὸ ἓνα τόπον εἰς ἄλλον, χωρὶς νὰ εἶναι τις ὑποκείμενος διὰ νὰ σέλλῃ χρήματα μετρητὰ, ἀναγκάως ἔπεται, ὅτι ἢ τιμὴ τῶν καμπιάλων, τόσον εἰς τὸν ἓνα ὅσον καὶ εἰς τὸν ἄλλον τόπον νὰ ἢ μπορῆ νὰ διορίζηται κατὰ τι σερεὸν νόμισμα. Ὅθεν ἀπαιτεῖται τις σύγκρισις τῆς ἐσωτερικῆς βάσεως τῆ ἀργυρίας τῆ νομίσματος, τὸ ὅποιον λαμβάνει ὁ ἐκδότης διὰ τὴν πωληθεῖσαν καμπιάλαν τε, μὲ ἐκεῖνο, ὅπερ αὐτὸς πωλεῖ εἰς τὸν εἰσαγωγόν. Αὐτὴ ἢ σύγκρισις τῶν ἐνεργεία καὶ τῶν κατ' ἐπίνοιαν νομισμάτων ὀνομάζεται ἢ ἐξ ἴσῃ τιμῆ (pari) τῶν καμπιάλων ἐνὸς τόπου μετὰ τῆ ἄλλῃ. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον παραβάλλονται τὰ ἐν χρήσει νομίσματα ἐν τινι τόπῳ μὲ τὰ νομίσματα τῆ ἄλλῃ, καὶ ἐκ τῆτε διορίζεται ἢ ἰσοτιμία. Οὕτω π.χ. 100 τάληρα τραπεζικὰ παραβαλλόμενα μὲ 123 $\frac{1}{3}$ τάληρα κοινὰ τῆ Ἀμβέργου, εὐρίσκονται ἀκριβέστατα εἰς τὴν ἐξ ἴσῃ τιμὴν τῶν. Ἐν

Γαλ-

Γαλλικὸν μικρὸν τάληρον (petit écu) τριῶν λιβρῶν, ὅταν ἴσεται εἰς τὰ 25 $\frac{1}{2}$ σίλλιγγα τραπεζικὰ, εὑρίσκεται μετὰ τὸ Ἀρβεργικὸν τραπεζικὸν σωσὰ εἰς τὴν ἐξ ἴσου τιμὴν. Ἐν τῇ ἰσοτιμίᾳ τῶν καμπιάλων θεωρεῖται ἡ αὐτὴ ποσότης καὶ ποιότης τῶν νομισμάτων, καὶ ἔτι ἡ εἰκὼν καὶ ἡ ἐπιγραφή αὐτῶν, ἀλλ' ἐξετάζεται μόνον, πόσον ἀργύριον δίδω ἔγω, καὶ πόσον λαμβάνω; Ἐάν ὁ εἰσαγωγὸς λαμβάνῃ τόσον ἄγνον ἀργύριον, ὅσον μοι δίδει διὰ τὴν καμπιάλαν, λέγω ὅτι τὸ νόμισμα τῆς καμπιάλης ἴσεται εἰς τὴν ἰσοτιμίαν τε. Περὶ δὲ τῶν μεταβολῶν, τὰς ὁποίας προξενεῖ ἢ κατὰ καιρὸς καταλλαγὴ εἰς αὐτὴν τὴν ἰσοτιμίαν, θέλω ὁμιλήσει κατωτέρω.

§. 20.

Πολλὰκις δίδονται εἰς τὸν πραγματευτὴν καμπιάλαι εἰς πληρωμὴν, αἱ ὁποῖαι ἐνίοτε εἶναι πληρωτέαι μόνις μετὰ τινος μηνῶς. Αὐτὸς δὲ ἔχει χρεῖαν τῶν χρημάτων τε δι' ἄλλας ὑποθέσεις. Ὄθεν ὑπάγει πρὸς ἀνθρώπους πλείους, οἱ ὁποῖοι ἔχουσι χρήματα κείμενα ἄργα, καὶ συμφωνεῖ μετ' αὐτῶν, πόσα νὰ τοῖς δώσῃ εἰς τὰ ἑκατὸν, εἰάν θέλωσιν αὐτῷ πληρώσωσι τὴν ποσότητα τῆς καμπιάλης εὐθύς, αὐτοὶ δὲ εἰς τὴν διορίαν τῆς θέσεως λάβει τὴν τιμὴν αὐτῆς ὀλοκλήρον. Τὰ σημεῖα, ἐπάνω εἰς τὰ ὁποῖα συμφωνῶσιν ἀμφοτέρω τὰ μέρη, περὶ τῆ καιρῶ τῆ παρελευσομένης ἕως τῆς πληρωμῆς τῆς καμπιάλης ὀνομάζονται ἐκλογισία (disconto), καὶ τὸ νὰ πληρωθῇ τις μίαν καμπιάλαν κατὰ τὸν περιγραφέντα τρόπον, λέγεται ἐκλογίζεσθαι (discontiren). Ὁ δὲ τὰ χρήματα δίδῃς διὰ τὴν καμπιάλαν ὀνομάζεται ἐκλογιστής (discontent).

Εἰς πᾶσαν μεγάλην ἐμπορικὴν Ἀγορὰν εὐρίσκονται πάντοτε πολλοὶ πλείοι, ἢ καὶ πραγματευταί, οἱ ὁποῖοι μὴ δυνάμενοι νὰ μεταχειρισθῶσι τὰ χρήματά των με πολλὴν ὠφέλειαν, καταγίνονται μετὰ τὴν ἐκλογισίαν, καὶ διὰ τὸ εὐμετάβολον αὐτῆς κερδαίνουσιν ἀπὸ αὐτὰ τὸ ἔργον ποτὲ μὲν πολλὰ ποτὲ δὲ ὀλίγα.

Ἡ ἀνάβασις καὶ ἡ κατάβασις τῆς ἐκλογισίας ἐξήρτηται κυρίως ἀπὸ τὰς ἀπολέθας αἰτίας :

α. Ἀπὸ τὴν ἔλλειψιν, ἢ ἀφθουίαν τῶν χρημάτων εἰς τινὰ Καμπιλοαγοράν. Ἐπειδὴ ὅταν εἰρίσκωνται πολλὰ χρήματα ἔτοιμα, γίνεται μεγάλη συνδρομὴ τῶν ἐκλογισῶν οἱ ὅποιοι θέλῃσι νὰ βάλωσιν εἰς ἔργον τὰ χρήματά των, διὰ νὰ μὴ τὰ ἀφήσωσιν ὅμως ἀργά, ἐκπίπτει ὁ εἰς τὸν ἄλλον. Τέτο συμβαίνει πολλάκις εἰς τὰς μεγάλας Καμπιλοαγοράς, μάλιστα τὸν χειμῶνα, ὅτε οἱ πραγματευταί, ἐξ αἰτίας τῆς καιρῆς δὲν δύνανται νὰ κάμωσι κερδολογίας διὰ θαλάσσης, καὶ μόνον ὀλίγας εἰς τὴν πόλιν των καὶ ἐντὸς τῆς χώρας. Ὅταν ὅμως τὰ χρήματα εἶναι σπάνια, ἀναβαίνει ἐπομένως ἡ ἐκλογισία, ἐπειδὴ οἱ καταγινομένοι μετ' αὐτὸ τὸ ἔργον, μεταχειρίζονται πρὸς ὄφελός των τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἀπολαμβάνωσιν ἐκ τῶν κεφαλαίων των τόσον τόκον, ὅσον ἤθελαν δυνηθῆ.

§. 22.

β. Μία κεφαλαιώδης αἰτία τῆς ἀναβάσεως τῆς ἐκλογισίας εἶναι, ὅταν προσφέρωνται πολλαὶ καμπιάλαι νὰ ἐκλογισθῶσι. Οἱ ἐκλογισαὶ τότε εἶναι πλέον κύριοι τῆς καταστάσεως τῆς ἐκλογισίας, καὶ ἐπειδὴ ἡ ζήτησις τῶν χρημάτων των τότε εἶναι πολλὰ μεγάλη, ζητῶσι μεγάλας τόκους. Ὅταν δὲ προσφέρωνται ὀλίγαι καμπιάλαι εἰς τὴν ἐκλογισίαν, πίπτει τότε ἡ ἐκλογισία.

Ἐγγίνει ὅμως τὸ πλεῖον ἢ ἔλαττον τῶν ἐμπορικῶν ὑποθέσεων ἔχει μεγάλην εἰσροὴν εἰς τὴν ἐκλογισίαν. Εἰς πραγματευτῆς εὐκατάστατος βιάζεται ἐνίοτε, διὰ τὰς μεγάλας ὑποθέσεις τε νὰ δίδῃ τὰς καμπιάλας τε νὰ χρηματολογηθῶσι μετ' ἐκλογισίαν, ἐπειδὴ ἔρχονται δι' αὐτὸν ὥραι, εἰς τὰς ὁποίας δὲν ἔχει ἱκανὰ ἔτοιμα χρήματα.

Τὸ ἐκλογισθῆναι ἦτον τὸ πάλαι αἰσχύνῃ διὰ τὸν πραγματευ-

ματευ-

ματευτήν, ἐπειδὴ δὲ αὐτῆ ἐδείκνυεν ὅτι εὐρίσκεται εἰς ἀπορίαν χρημάτων. Εἰς τὰς καθ' ἡμᾶς ἡμέρας ὅμως ἔλειψεν αὕτη ἢ κακῶς νοσημένη αἰσχίνη, καὶ ὁ πραγματευτὴς τῶρα σπανίως συ-
 ζέλλεται νὰ ἴδωσιν τὰς ἀνὰ χεῖράς τε καμπιάλας ἵνα ἐκλογισθῶ-
 σι, διότι μὲ τὰ χρήματα ἠμπορεῖ πολλάκις νὰ κερδήσῃ πλείοτε-
 ρα, παρ' ὅσα συμποσῶνται οἱ τόκοι τῆς ἐκλογισίας, καὶ αὐτὸς
 πρέπει νὰ ἀφίη τὰ ἄσπρα τε, ὅσον ὀλιγώτερον δύναται, νὰ
 μὲνῶσιν ἀργά.

§. 23.

Εἰς τὸ καμπιαλικὸν ἐμπόριον λογαριάζεται ἡ ἐκλογισία διὰ 12
 μῆνας. Μετρῶνται λοιπὸν αἱ ἡμέραι, ὅσαι λείπουν ἕως τῆς διο-
 ρίας τῆς καμπιάλας κατὰ τὸ μηνολόγιον. Ἡ ἡμέρα, καθ' ἣν
 πωλεῖται ἡ καμπιάλα συναριθμεῖται ὁμῶς πρὸς χάριν τῆ ἀγορα-
 εῖς. Οἱ δώδεκα μῆνες ὅμως λογαριάζονται μόνον διὰ 360 ἡμέ-
 ρας. Θετίον μία καμπιάλα πωλεῖται τῇ 24 Σεπτεμβρίου καὶ ἡ
 διορία τῆς πίπτει κατὰ τὴν 5 Δεκεμβρίου, λογαριάζεται κα-
 τὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον: ἕως τῆς διορίας τῆς πληρωμῆς εἶναι
 ἀκόμη 71 ἡμέραι, καὶ ὅταν εἶναι ἡ ἐκλογισία εἰς τὰ 12 τὰ
 ἑκατόν, καὶ ἡ ποσότης τῆς καμπιάλας γρόσια 6000, γίνεται ὁ
 ἐπόμενος λογαριασμός.

τί δίδουσιν. 6000 γρόσια
 εἰς 71 ἡμέρας

ἂν 100 γρόσια
 εἰς 360 ἡμέρας δίδουσι 12 γρόσια;
 Ἀπόκρ. δίδ. γρ. 142.

Ἐπειδὴ ὁ χρόνος λογαριάζεται διὰ τὸν ἐκλογιστὴν κοντότε-
 ρος παρ' ὅσον εἶναι τρωκτι, αὐτὸς κερδαίνει.

§. 24.

Ὁ κάτοχος καμπιάλας τινὸς ἐκδοδομένης μὲ διορίαν διεξοδι-
 κήν, δὲν ζημιώνεται πάντοτε τὴν ἐκλογισίαν, τὴν ὅποιαν δίδει εἰς
 τὸν ἐκλογιστὴν, ἂν καὶ τὰ ληφθέντα χρήματα ἀφήσῃ ἀνενέργητα. Δι-
 ὅτι εἰάν εἶναι πραγματευτὴς νηνεχῆς, πρέπει νὰ ἐλογαρίασε διὰ τὴν
 ἐκλο-

ἐκλογισίαν τὸν καιρὸν ὅταν ἠγόρασε τὴν καμπιάλαν. Ὅθεν ἴ-
δύνατο νὰ μὴ δώσῃ τόσα διὰ μίαν καμπιάλαν πληρωτέαν μετὰ
71 ἡμέρας, ὅσα ἠθελε δώσῃ διὰ μίαν ἄλλην, διὰ τὴν ὁποί-
αν ἠθελε λάβει τὰ χρήματα εὐθύς, καὶ δὲν ἐξημιώνετο τὸς τό-
κος τῆς ἐκλογισίας. Αὐτὸς λοιπὸν ἐφρόντισε νὰ τὸς κερδήσῃ ὅ-
ταν ἠγόρασε τὴν καμπιάλαν μετὰ τὴν διεξοδικὴν διορίαν.

§. 25.

Ἡ ἐκλογισία τῆς καμπιάλης μετὰ διεξοδικὴν διορίαν φαίνεται
καὶ εἰς τὴν καταλλαγὴν αὐτῆς, ἐπειδὴ εἶναι κεκρυμμένη
αὐτῇ εἰς τὴν ἀναβιβασμένην καταλλαγὴν τῆς καμπιάλης, τῆς
ἐκδεδομένης ἐπὶ διορία τινῶν μηνῶν. Διὰ τὸτο ἡ καταλλαγὴ τῆς
Ἀμσερδὰμ π. χ. εἰς καμπιάλας μετὰ σύντομον διορίαν εἶναι $39 \frac{1}{2}$
σύβερρα διὰ 32 σίλλιγγα τραπεζικὰ τῆς Ἀμβέργης. εἰς καμπιάλας
δὲ μετὰ διπλὴν ἔθος (ἔξω) εἶναι $39 \frac{1}{2}$. Ὅθεν εἰς αὐτὴν τὴν δια-
φορὰν τῶν $\frac{1}{2}$ ὑπεννοεῖται ὁ τόκος τῶν τῆς ἐκλογισίας διὰ τὰ 32
σίλλιγγα τραπεζικὰ, τὰ ὁποῖα μέλλουσι νὰ πληρωθῶσι μετὰ δύο
μῆνας. Ὅταν ἡ ἐκλογισία ἀυξάνῃ τότε καὶ ἡ διαφορὰ αὐτῆ τῶν
καμπιάλων μετὰ σύντομον ἢ διεξοδικὴν διορίαν εἶναι ἔτι μεγαλη-
τέρα. Ἐπειδὴ τὸ ἐν εἶναι ἐπόμενον τῆς ἄλλης, καὶ εἶναι ἐν χρήσει
εἰς ὅλας τὰς ἐμπορικὰς Ἀγορὰς, ὅταν τὸ ἐμπόριον εὐρίσκειται
εἰς τὸν συνήθη καὶ ἀτάραχον δρόμον τ.

§. 26.

Ἐπειδὴ ἡ κατάστασις τῆς χρηματικῆς ἐνὸς φιλέργου πραγματευ-
τῆ καθ' ἑκάστην μεταβάλλεται, καὶ αὐτὸς μετὰ ὅλον τὸ κατὰ πάν-
τα εὐκατάστατον τῆς ἐμπορίστου, τυχὸν πολλάκις νὰ μὴ ἔχη ἰ-
κανὰ χρήματα πρόχειρα ἐπάνω εἰς τὴν ἀκμὴν, ἵνα πληρώσῃ τὰς
πρὸς αὐτὸν ἐκδεδομένας καμπιάλας κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς διορί-
ας, ἡ συνήθεια καὶ τελευταῖον οἱ νόμοι συνεχώρησαν εἰς τὸν
πραγματευτὴν, διὰ τὴν πληρωμὴν ἔτι μίαν ἀναβολὴν πολλῶν ἢ
ὀλίγων ἡμερῶν. Πρὸς τῆτοις ἠμπορεῖ μία καμπιάλα νὰ κυκλο-
φορῇ πολὺν καιρὸν, καὶ νὰ ἔλθῃ εἰς τὸν τόπον τῆς πληρωμῆς,
πολλὰ ἀργά. Διὰ νὰ μὴ προέλθῃ λοιπὸν ἐκ τῆς αἰφνιδίου τῆς
βλάβης, αὐτῇ ἡ ἀναβολὴ εἶναι καθ' ὅλη πολλὰ καλὴ. Αὐταὶ αἱ
ἡμέ-

ἡμέραι ὀνομάζονται ἡμέραι διακρίσεως (respeda), καὶ εἶναι εἰς τὰς διαφορὰς ἐμπορευομένους τόπους διαφορετικά. Τινὲς τόποι ἔχουσι πολλὰς, ἄλλοι δὲ ἔχουσιν ὀλίγας. Ἐν γένει δὲ εἶναι εὐκταῖον, ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν να μὴ εἶναι πολλὰ μικρὸς, καὶ τελάχιστον εἰς τὰς πλείους ἐμπορευομένους τόπους να εἶναι ὅμοιος.

§. 27.

Ἐπειδὴ αἱ ἡμέραι τῆς διακρίσεως ἀποβλέπουσιν εἰς τὸ να δώσωσιν εἰς τὸν πραγματευτὴν ἀναβολὴν, μὴ δυνάμενον διὰ μίας να ἐκπληρῶσιν τὰ καμπιαλικά χρέη τε, τὸ ὅποιον ἠμπορεῖ μετ' ὀλίγας ἡμέρας να τὸ κάμη, ἔπεται ἐκ τούτου, ὅτι εἶναι πολλὰ ἀδικον, εἰς πραγματευτῆς δυνάμενος να πληρῶσιν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς διορίας, να μεταχειρίζηται τὰς ἡμέρας τῆς διακρίσεως, διὰ να κρατῆ τὰ χρήματα παρ' ἑαυτῷ πλείονα καιρὸν. Τέτο εἶναι τῶν καταχρησῶν, ἡ ὅποια κατ' ἐξοχὴν γίνεται εἰς τὴν Γαλλίαν, ὅπε πραγματευτὰ ἐνίοτε μεταχειρίζονται καὶ τὴν τελευταίαν ἡμέραν τῆς διακρίσεως, καὶ δὲν πληρῶνσιν το τῆς καμπιάλης χρέος τῶν. Εἰς ἄλλας δὲ ἐμπορικὰς Ἀγορὰς εἶναι ἀλλέως, ἐπειδὴ ὁ πραγματευτῆς, ὁ μεταχειριζόμενος τὰς ἡμέρας τῆς διακρίσεως, βλέπεται εἰς τὴν πίσιν τε, καὶ νομίζεται ὅτι εὐρίσκειται εἰς ἀπορίαν περὶ τῆς πληρωμῆς. Διὰ τούτο ἐκεῖ πληρῶνει ἕκαστος ἀποδοχὴς τὴν καμπιάλαν τε βέβαια κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς πληρωμῆς, ἀνίσως μόνον εἶναι ἰκανὸς να τὸ κάμη.

Ἐπειδὴ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἡμερῶν τῆς διακρίσεως εἶναι διαφορετικὸς, δὲν θέλει εἶναι περιττὸν να προσθέσω ἐδῶ τὸν εἰς τὰς πλείους μεγάλας ἐμπορικὰς Ἀγορὰς συνίθη ἀριθμὸν αὐτῶν. Εἰς τὴν Βιένναν, εἰς ὅλην τὴν Πρωσίαν, Νεάπολιν, Λονδραν, Βρυξελῶν εἶναι συγκεχωρημέναι μόνον τρεῖς ἡμέραι διακρίσεως εἰς τὸ Κάδιξ, Λισβόνα, Βενετίαν, Νυρεμβέργην καὶ εἰς τὴν Σβεκίαν, ἕξ ἡμέραι. Εἰς τὴν Βενετίαν ὅμως δὲν συναριθμῶνται αἱ κυριακαὶ, αἱ ἑορταὶ ὁμοίως καὶ αἱ ἡμέραι καθ' ἃς κλείεται ἡ Τράπεζα εἰς τὴν Κοπενχάγην καὶ Βρέμην εἶναι ὀκτὼ ἡμέραι εἰς τὴν Ρωσίαν, Δάνισκαν, Λυβέκην καὶ Γαλλίαν, δέκα ἡμέραι, εἰς τὸ Ἀμβέργον ἑνδεκά, καὶ εἰς τὴν Γένναν ὄο. Ἡ Λευψία,

Ἀ-

Λύγεια καὶ ἡ Λιβόρνο δὲν ἔχουσιν ἐδῶλος ἡμέρας διακρίσεως.

Ἐξακίεται δὲ ὅτι ἐκεῖ μόνον δὲν ἠμπορεῖσι νὰ χρησιμεύσωσιν ἡμέραι διακρίσεως, ὅπως εἶναι ἀπηγορευμένοι ἐντάκτως ὑπὸ τῶν νόμων, καθὼς π.χ. εἰς τὴν Σαξονίαν, β. μήτε εἰς τὰς καμπιάλας τῶν πανηγύρεων, γ. μήτε εἰς τὰς καμπιάλας, τὰς ἐκδοδόμενας ἐπὶ τῇ ἐμφανίσει, ἢ μὲ πολλὰ σύντομον διορίαν, δ. μήτε εἰς τὰς λεγομένας ξηραὶς καμπιάλας.

Περὶ τῆς ἐμφανίσεως καὶ ἀποδοχῆς τῶν καμπιάλων.

§. 28.

Ἐὰν ἡ καμπιάλα πρέπει νὰ ἐκπληρώσῃ τὸν σκοπὸν, δι' ὃν γίνεται, ἡ ἀποδοχὴ εἶναι τὸ κυριώτατον πράγμα. Τοσῆτον ἀναγκαῖον εἶναι λοιπὸν τὸ νὰ ἐμφανισθῇ διὰ νὰ ἀποδεχθῇ. Τῆσο πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ τὸ φροντίσῃ ὁ εἰσαγωγὸς, ἢ ὁ τελευταῖος γυρωμένος, εἰὰν ἡ καμπιάλα εἶναι κυκλοφορεῖσα. Ὅθεν πρέπει νὰ ἐμφανισθῇ ἡ καμπιάλα εἰς τὴν ἀποδοχὴν πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς πτώσεως (σκαδέντζας). Ἐὰν δὲ ὁ ἐμφανιστὴς τὸ παραμελήσῃ ἐξ ἰδίου σφάλματος, ὁ συρόμενος, ἀνίσως θέλῃ νὰ ἀποδεχθῇ, θέλει κάμει καλά, νὰ ζητήσῃ ἰκανὴν ἀσφάλειαν παρὰ τῷ ἐμφανιστῷ, διὰ νὰ εἶναι σκεπασμένος, ὅταν ὁ ἐκδότης δὲν θελήσῃ πλέον νὰ ἀνακατωθῇ εἰς τὴν καμπιάλαν. Ἐὰν ὅμως δὲν εἶναι τὸ σφάλμα εἰς τὸν ἐμφανιστὴν, τῷ νὰ ἐμφανισθῇ ἡ καμπιάλα ἀργά, ἠμπορεῖ νὰ ἀναδράμῃ εἰς τὰς προγυρωτάς, ἔχι ὅμως κατὰ τὸν καμπιαλικὸν νόμον, ἀλλὰ κατὰ τὸ σῦνηδες δίκαιον τῆς ἀπαιτήσεως χρέος τινός. Ἐπάνω εἰς τῆσο πρέπει νὰ ἐξετάσῃ τις τὰς διαφόρους καμπιαλικὰς διαταγὰς, αἱ ὁποῖαι διαφέρουσιν ἢ μία ἀπὸ τὴν ἄλλην.

§. 29.

Ὁ κύριος ἐμφανιστὴς ²) δύναται, ἢ μόνος, ἢ διὰ τῶν ὑπηρετῶν.

²) Κύριος ἐμφανιστὴς ἐννοεῖται ὁ ἔχων λαμβάνειν τὴν τιμὴν τῆς καμπιάλης παρὰ τῷ συρομένῳ.